

Toivon tarinat

Lähimmäiseni lähellä ja kaukana

- toiminnallinen materiaali diakoniasta ja lähetyksestä

Aiheet:

1. Lähimmäiseni kotimaassa: Ystäväni Veera s. 3
2. Lähimmäiseni kotimaassa: Minnan perhe s. 5
3. Kansainvälinen diakonia: Haikin kylä kehittyy s. 7
4. Lähetystyö tänään: Kasvava seurakunta Balilla s. 9

Ohjeita materiaalin käyttäjälle:

- Materiaali sisältää aineiston neljälle kokoontumiskerralle. Materiaalin voi kopioida jokaiselle ryhmäläiselle.
- Materiaali sisältää jokaiselle kerralle alkurukoukset, raamatunkohtia, kertomuksen, taustatietoja, keskustelukysymyksiä ja loppurukouksen.
- Alkurukoukset ovat samat jokaiselle kokoontumiskerralle.
- Lukutehtäviä voidaan jakaa ryhmäläisten kesken.
- Ryhmän vetäjän on hyvä esittää keskustelukysymykset ääneen koko ryhmälle yksi kerrallaan ja jakaa puheenvuoroja.

Tarinoiden takana: Aino Nenola ja Outi Vasko

Alkurukoukset

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

Herra Jeesus Kristus, Jumalan Poika, Sinun puhtaimman Äitisi ja kaikkien pyhien ihmisten esirukouksien tähden armahda meitä. Aamen.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Taivaallinen Kuningas, Lohduttaja, totuuden Henki, joka paikassa oleva ja kaikki täyttävä, hyvyyden lähde ja elämän antaja, tule ja asu meissä ja puhdistamme meidät kaikesta synnin pahuudesta sekä pelasta, oi Hyvä, meidän sielumme.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.
(kolme kertaa)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Kaikkein pyhin Kolminaisuus, armahda meitä, Herra, puhdistamme meidät synneistämme. Valtias, anna anteeksi rikoksemme. Pyhä, tule ja paranna heikkoutemme Sinun nimesi tähden.

Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda.

Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon Sinun nimesi. Tulokoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Anna meillä tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme,

niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta. Aamen.

1. Lähimmäiseni kotimaassa: Ystäväni Veera

Alkurukoukset s. 2

Raamatusta: Matt. 5:13-16; 38-48

”Te olette maan suola. Mutta jos suola menettää makunsa, millä se saadaan suolaiseksi? Ei se kelpaa enää mihinkään: se heitetään menemään, ja ihmiset tallaavat sen jalkoihinsa. Te olette maailman valo. Ei kaupunki voi pysyä kätkössä, jos se on ylhäällä vuorella. Eikä lamppua, kun se sytytetään, panna vakan alle, vaan lampunjalkaan. Siitä sen valo loistaa kaikille huoneessa oleville. Näin loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaissa.”

”Teille on opetettu: 'Silmä silmästä, hammas hampaasta.' Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle vasenkin. Jos joku yrittää oikeutta käymällä viedä sinulta paidan, anna hänelle viittasikin. Jos joku vaatii sinut mukaansa virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi. Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkäsi sille, joka haluaa lainata sinulta.”

”Teille on opetettu: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi.' Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihamihiänne ja rukoilkaa vainoojienne puolesta, jotta olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin hyvälle kuin pahoille ja lähettää sateen niin hurskaille kuin jumalattomille. Jos te rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, minkä palkan te siitä ansaitsette? Eivätkö publikaanitkin tee niin? Jos te tervehditte vain ystäviänne, mitä erinomaista siinä on? Eivätkö pakanatkin tee niin? Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.”

Kertomus: Ystäväni Veera

Veera on 74-vuotias seurakunnan aktiivijäsen. Hän asuu Pohjois-Savossa kaupungin keskustassa kävelymatkan päässä ortodoksisesta kirkosta. Veera muutti kaupunkiin parikymmentä vuotta sitten sen jälkeen, kun lapset lähtivät maailmalle. Heti perään myös Veeran mies kuoli yllättäen sydänkohtaukseen ja lähti ”saappaat jalassa”. Myös omat vanhemmat ja appivanhemmat ovat kuolleet jo kauan sitten. Leskeytymisen jälkeen surussa Veeraa auttoi ystävien tuki ja kirkko - oikeastaan se, että seurakunnassa on aina riittänyt puuhaa. Veera jäi eläkkeelle noin kymmenen vuotta sitten, sitä ennen hän ehti työskennellä sairaanhoitajana melkein 40 vuotta.

Veera käy miltei jokaisessa jumalanpalveluksessa, seisoo tutulla paikalla kirkkosalissa. Hän tervehtii ystävällisesti niin vanhoja tuttuja kuin uusiakin kasvoja. Veera on karjalainen, syntynyt Suistamolla. Hän rakastaa omia perinteitään ja karjalan kieltä, mutta pitää ortodoksisista kirkkoa kaikille avoimena. ”Kirkko kuuluu kaikille, ei vain karjalaisille”, hän sanoo niille, jotka puhuvat käännyännäisistä väheksyvään sävyn. Veera toivottaa tervetulleeksi jokaisen uuden seurakuntalaisen, opastaa vaivihkaa omalla esimerkillään ja pyydettyä neuvoo ystävällisesti kirkkoon tutustuvia ihmisiä. Moni kirkkoon liittynyt onkin sanonut, että ilman Veeraa he eivät olisi uskaltaneet kirkkoon toista kertaa tullakaan. Erityisesti Veera iloitsee lapsista kirkossa ja muistaa hymyillä kannustavasti nuorille vanhemmille, joiden tenavat kerta toisensa jälkeen konttaavat kohti alttaria, heiluttelevat kynttilänjalkoja ja nykivät analogiliinoja. Hän kyllä muistaa, millaista se oli omien lasten kanssa.

Veeran molemmat lapset perheineen ovat muuttaneet pääkaupunkiseudulle, joten omien lastenlastensa kanssa Veera ei pääse usein kirkkoon. Se Veeraa vähän surettaa, etteivät hänen

omat lapsensa ole halukkaita käymään kirkossa, vaan omistavat sunnuntainsa mieluummin golfaamiselle. Koulujen lomien aikaan Veera näkee lapsenlapsiaan paljon ja on myös käynyt heidän kanssaan Valamon ja Lintulan luostareissa joka kesä. Onneksi lapsenlapset ovat opettaneet Veera-mummansa ”mesettämään” netissä ja myös tekstarit kulkevat. Veeran lapset toivoisivat äitinsä muuttavan lähemmäs heitä pääkaupunkiseudulle. He ihmettelevät, mitä Veera tekee yksin vanhassa kotikaupungissaan. ”Kuka sinusta huolehtii, jos jotain tapahtuu?”, lapset kysyvät, ”Muuttaisit lähemmäksi. On täälläkin kirkko.” Veera ymmärtää lastensa huolen, mutta ei halua muuttaa. Hän ei ole yksinäinen, täällä on hänen elämänsä. Oma koti, oma elämä, paljon ystäviä. Ja oma seurakunta.

Veera on niitä ihmisiä, jotka pitävät seurakunnan pyörät pyörimässä. Hän touhuaa tiistaiseurassa ja lähetyspiirissä, käy naistenpiirissä ja oli pitkään edustajana seurakunnan valtuustossa. Hän on koko ikänsä lukenut Aamun Koittoa ja kuuntelee mielellään ortodoksista kirkkomusiikkia. Joskus häntä mietityttää, miksi seurakunnan toimintapiirien välillä on niin usein ristiriitoja. Kiistellään tyhjänpäiväisistä asioista: kuka saa tehdä virpovitsakukkia, kuka järjestää kirkkokahvit, kuka koristella kirkon praasniekan alla. Pari vuotta sitten seurakunnan tiistaiseuran ja lähetyspiirin välille syttyi miltei sota: tiistaiseuran puheenjohtaja kielsi lähetyspiiriläisiä leipomasta sulstinoita joulumyyjäisiin, koska ”tiistaiseura on aina saanut leipoa suolaiset leivonnaiset ja lähetyspiiriläiset makeat leivonnaiset”. Riidan seurauksena pidettiin mykkäkoulua monta kuukautta, ja vasta suuren paaston alla sovintosunnuntaina sai seurakunnan nuori pastori isä Antti sai suostuteltua osapuolet pyytämään ja antamaan anteeksi. Niin sitten tehtiinkin, kyynelten kanssa. Miten ihmeessä rupesimme niin tyhmästä asiasta kiistelemään, mietti Veera jälkepäin, eikö seurakunta ja kirkko kuulukin kaikille?

Taustaa

- Suomessa on 393 000 yli 75-vuotiasta.
- Vuoteen 2020 mennessä 75 vuotta täyttäneitä on 505 000.

Keskustelukysymyksiä

- Tunnetko sinäkin seurakuntasi ”Veeran”? Mikä kertomuksessa kiinnitti huomiosi?
- Millaisia mielikuvia sanoihin eläkeläinen, vanhus, seniori, ikäihminen liittyy?
- Miten sinun seurakuntasi voisi olla eri ikäryhmien rajat ylittävä kohtaamispaikka?
- Ovatko seniorit seurakuntasi voimavara?
- Mitä toimintaa sinun seurakunnassasi on eri-ikäisille ihmisille?

Loppurukous: Rukous rakkauden enentämiseksi

Sytytä, oi Kristus Jumala, meidän sydämässämme rakkauden tuli sinua kohtaan, että sen polttamina sielullamme, sydämellämme ja ajatuksillamme sekä kaikella voimallamme rakastaisimme lähimmäistämme niin kuin itseämme ja pitäen sinun käskysi kunnioittaisimme sinua, kaiken hyvän antajaa.

2. Lähimmäiseni kotimaassa: Minnan perhe

Alkurukoukset s. 2

Raamatusta: Luuk. 10:38-42

Jeesus vaelsi eteenpäin opetuslastensa kanssa ja tuli erääseen kylään. Siellä muuan nainen, jonka nimi oli Martta, otti hänet vieraakseen. Martalla oli sisar, Maria. Tämä asettui istumaan Herran jalkojen juureen ja kuunteli hänen puhettaan. Martalla oli kädet täynnä työtä vieraita palvellessaan, ja siksi hän tuli sanomaan: "Herra, etkö lainkaan välitä siitä, että sisareni jättää kaikki työt minun tehtäväkseni? Sano hänelle, että hän auttaisi minua." Mutta Herra vastasi: "Martta, Martta, sinä huolehdit ja hätäilet niin monista asioista. Vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois."

Matt. 19:13-15

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, älkää estäkö heitä tulemasta minun luokseni. Heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta." Hän pani kätensä heidän päälleen. Sitten hän lähti sieltä.

Kertomus: Minnan perhe

Minna on 38-vuotias perheenäiti pääkaupunkiseudulta. Minnalla ja hänen miehellään Jarilla on kolme lasta: 14-vuotias Essi, 12-vuotias Eero ja kuopus Emma, 3 vuotta. Minna on juuri palannut hoitovapaalta työhönsä peruskoulun opettajaksi ja tuntee itsensä ihan yhtä ekaluokkalaiseksi kuin oppilaansakin. Minna on ortodoksi ja myös opettaa koulussaan ortodoksista uskontoa.

Minna ja Jari ovat perusonnellinen pariskunta. ”15 vuotta ollaan oltu naimisissa, ei se vaihtamalla parane, vaikka on tässä monenlaisia vaiheita takana”, Minna tuumii. Kiistat koskevat lähinnä arkielämää, kuka jää kotiin kipeän lapsen kanssa, kuka tekee enemmän kotitöitä.

Arkipäivät ovat yhtä juoksemista. Aamulla lapset kouluun ja päiväkotiin ja tukkakin pitäisi ehtiä kammata ennen töihin menoa. Jari on opettajana samassa koulussa kuin Minna, joten onneksi työmatkat voi usein tehdä yhdessä. Tällaista laatuaikaa ei kaikilla pariskunnilla heidänkään ystäväpiirissä ole. Iltapäivällä kotiin päiväkodin kautta, ruoanlaittoa, pyykkikone pyörimään, isommat lapset harrastuksiin, kuopuksen kanssa pihalle, iltapala ja nukkumaan. Pyykit kuivumaan, tiskikone pyörimään ja sitten sitä omaa aikaa... eli sohvalle torkkumaan ennen yöunia.

Minna ja Jari menivät naimisiin ortodoksisessa kirkossa. Tämä oli tiukka paikka Jarin vanhemmille, jotka ovat periluterilaista sukua Pohjanmaalta. Ennen lasten syntymää Minna ja Jari eivät löytäneet yhteisymmärrystä siitä, kumman kirkkoon mahdolliset lapset kastetaan. Kun sitten Essi syntyi, oli koko suvulla mielipide asiaan. Mummoja suretti: toinen murehti karjalaisten perinteiden katoamisen puolesta, toista pelotti vieras ”ryssänkirkko”. Minna ja Jari päätyivät kastamaan lapset ortodokseiksi. Jarin vanhemmille kesti kauan hyväksyä tilanne, koska heitä suretti oman perinteensä puolesta. Vuodet kuitenkin tekivät tehtävänsä ja nykyisin on rauha maassa.

Minnan vanhin lapsi Essi on murrosiässä. Onneksi Essi kuitenkin suostuu vielä käymään

kirkossa Minnan kanssa – ja laulaa nuorten kuorossakin. Essi on gootti: mustat vaatteet ja tummanpuhuva meikki. Jotkut seurakuntalaiset ovat huomautelleet Essille tämän ulkonäöstä, sanoneet ettei sellainen sovi kirkkoon. Tällaisia vahtijoita Minna haluaisi ravistella: on tarpeeksi hankalaa saada murrosikäinen kirkkoon, ei siinä tarvita ulkopuolisia pukeutumisneuvoja. Essillä on kysymyksiä, joihin Minna ei osaa vastata niin että se kelpaisi Essille: Miksi kirkko siunaa sotia? Miksi vain pojat saavat olla ponomareja? Miksi kirkko ei hyväksy aborttia? Minna toivoo, että seuraavan kesän kriparilla Essi pääsee pohtimaan näitäkin kysymyksiä.

Myös keskimäinen lapsi Eero käy kirkossa ja ponomarikerhossa. Hänestä kirkossa on kivaa, koska siellä on kavereita ja isä Mikko on kova vitsinkertoja. Kuopus Emma tulee äidin mukana pyytämättäkin. Hän on kirkossa kuin kotonaan, loikoilee kattokruunun alla ja pomppii piispanistuimella. Onneksi muidenkin lapset ovat samanlaisia, Minna huokaa monesti. Minna toivoo, että parin vuoden päästä hän voisi olla enemmän mukana seurakunnan toiminnassa – muutenkin kuin perhekerhossa.

Jari ei juuri kirkossa käy, paitsi jouluna ja pääsiäisenä. Silloin käydään myös luterilaisessa kirkossa, varsinkin jos Jarin vanhemmat ovat kylässä. Viime pääsiäisenä Minnalle tuli kyyneleet silmään ehtoollisjonossa kun Emma-kuopus ihmetteli suuren ääneen, miksei isikin voi tulla? Siihenkään kysymykseen Minnalla ei ollut vastausta.

Taustaa

- suurin osa ortodokseista elää seka-avioliitossa yleensä luterilaisen kanssa
- seurakunnasta riippuen 70-100 % nuorista osallistuu kristinoppileirille

Keskustelukysymyksiä

- Tunnetko sinäkin ”Minnan” seurakunnastasi? Mikä kertomuksessa kiinnitti huomiosi?
- Miten seurakunta voisi olla erilaisia perheitä yhdistävä tekijä?
- Millaista tukea perheet seurakunnassa voisivat tarvita?
- Miksi on tärkeää, että perheet tulevat kirkkoon?

Loppurukous: Optinan isien rukous sielun rauhaksi

Herra, suo minun rauhallisin mielin kohdata kaikki, mitä päivä tuo tullessaan. Suo minun varauksetta antautua sinun tahtoosi. Opasta ja tue minua kaikessa, päivän jokaisena hetkenä. Saanpa päivän mittaan millaisia uutisia tahansa, opeta minua ottamaan ne vastaan tyynin sydämin ja järkkymättömän varmana, että kaikessa tapahtuu sinun pyhä tahtosi. Kaikessa, mitä sanon ja teen, johdata ajatuksiani ja tunteitani. Ennalta aavistamattomissa tilanteissa auta minua muistamaan, että kaikki on sinun lähettämäsi. Opeta minua olemaan suora ja rehellinen perheenjäseniäni kohtaan, etten saattaisi ketään levottomaksi enkä aiheuttaisi kenellekään mielipahaa. Herra, anna minulle voimaa kantaa tänään uupumukseni, anna voimaa kohdata päivän jokainen tapahtuma. Ohjaa tahtoani ja opeta minua rukoilemaan, uskomaan, toivomaan, antamaan anteeksi ja rakastamaan. Aamen.

3. Kansainvälinen diakonia: Haikin kylä kehitty

Alkurukoukset s. 2

Raamatusta: Mark. 6:30-44

Apostolit kokoontuivat taas Jeesuksen luo ja kertoivat hänelle, mitä kaikkea olivat tehneet ja mitä opettaneet. Hän sanoi heille: "Lähtekää mukaani johonkin yksinäiseen paikkaan, niin saatte vähän levähtää." Ihmisiä näet tuli ja meni koko ajan, eivätkä opetuslapset ehtineet edes syödä. Niin he lähtivät veneellä mennäkseen autiolle seudulle yksinäisyyteen. Mutta heidän lähtönsä huomattiin, ja monet tunsivat heidät. Ihmisiä tuli juoksujalkaa kaikista kaupungeista, ja väkijoukko ehti maitse perille ennen heitä.

Kun Jeesus veneestä noustessaan näki kaikki nämä ihmiset, hänen tuli heitä sääli, sillä he olivat kuin lammaslauma paimenta vailla. Hän alkoi opettaa ja puhui heille pitkään. Kun päivä oli jo illassa, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä on asumatonta seutua, ja on jo myöhä. Lähetä heidät pois, että he menisivät lähiseudun taloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää." "Antakaa te heille syötävää", vastasi Jeesus. He sanoivat hänelle: "Pitäisikö meidän mennä ostamaan kahdellasadalla denaarilla leipiä ja antaa ne heille syötäväksi?" Jeesus kysyi: "Montako leipää teillä on? Käykää katsomassa." He tekivät niin ja ilmoittivat: "Viisi, ja kaksi kalaa."

Jeesus käski heidän sijoittaa kaikki ruokakunnittain aterioimaan vihreälle nurmelle. Ihmiset asettuivat istumaan sadan ja viidenkymmenen hengen ryhmiin. Sitten hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja lausui kiitoksen. Hän mursi leivät ja antoi palat opetuslapsilleen, ja nämä jakoivat ne kansalle. Samoin hän jakoi kaikkien kesken ne kaksi kalaa. Kaikki söivät kyllikseen. Leiväntähteitä kerättiin kaksitoista täyttä korillista, ja kalaakin jäi. Aterioimassa oli ollut viisituhatta miestä.

Kertomus: Haikin kylä kehitty

Etiopia sijaitsee Afrikan sarvessa, päiväntasaajan lähellä. Se on Afrikan toiseksi runsasväkisin valtio ja sen vuosittaisena haasteena on koko väestön ruokkiminen. Haikin kylä sijaitsee Etelä-Wollon maakunnassa, maan koillisosassa. Alueella asuu noin 20 000 henkeä, joista pääosa elää köyhyysrajan alapuolella. Alueen väestön ruokkiminen on vaikeaa, sillä sateet ovat vähäisiä ja maaperä heikkoravinteista. Usein koko perhe tarvitaan avuksi ruoan hankkimiseen.

Suomen ja Etiopian valtioiden välinen kehitysyhteistyö käynnistyi vuonna 1967. Etiopia on yksi Suomen pitkäaikaisimmista yhteistyömaista. Nykyään yhteistyö on hyvin suunnitelmallista, sillä perustana on Etiopian hallituksen hyväksymä köyhyyden vähentämishjelma sekä Suomen kehityspolitiikan tavoitteet. Yhdessä pyritään poistamaan köyhyyttä, torjumaan ympäristöuhkia sekä edistämään tasa-arvon, ihmisoikeuksien, vuorovaikutuksellisen talouden ja hyvän hallinnon toteutumista.

Vuonna 2006 Suomen ortodoksisen kirkon ulkomaanapu Ortaid ry. ja Etiopian ortodoksinen kirkko ryhtyivät kehittämään Haikin kylän toimeentuloa. Kolmivuotinen maaseudun kehittämishanke on yksi Suomen valtion tukemista kehitysyhteistyöhankkeista. Paikallisesti mukana ovat myös Etelä-Wollon hiippakunta ja alueen luostarit.

Yhdessä pyritään etsimään vaihtoehtoisia lähteitä toimeentulolle sekä tehostamaan

maanviljelyä ja karjankasvatusta. Alueen kaksi järveä tarjoavat mahdollisuuksia kalastuselinkeinojen kehittämiseen. Käyttöön otetaan uusia viljelymenetelmiä ja -kasveja. Hankkeen kautta kehitetään myös Haikin kylän vesihuoltoa sekä terveys- ja koulutuspalveluja.

Taustaa

- Maailman kuudesta miljardista ihmisestä joka viides elää äärimmäisessä köyhydessä eli alle yhdellä dollarilla (80 sentillä) päivässä.
- Miljardi ihmistä maailmassa kärsii jatkuvasta nälästä ja juomakelpoisen veden puutteesta. Ilman vettä ja viemärointiä elää noin 2,5 miljardia ihmisistä.
- Tuloerot kasvavat ja köyhyys lisääntyy kaikkialla. Vakavin tilanne on Afrikassa.

Keskustelukysymyksiä

- Miltä tuntuisi elää alle eurolla päivässä?
- Mitä on köyhyys?
- Kumpi on tärkeämpää, tukea Venäjän Karjalaa vai lähettää apua Etiopiaan?
- Miksi kristityn on kannettava huolta koko maailmasta?
- Miten avustustyö on osa seurakuntasi toimintaa?

Loppurukous: Rukous rauhan puolesta

Kaikkivaltias Jumala ja rakentaja, Sinä olet kaikkien maailman kansojen luoja. Rukoilen sinua, ohjaa kansakuntia ja niiden johtajia rauhan ja oikeudenmukaisuuden tielle. Varjele meitä epäoikeudenmukaisuuden, hyväksikäytön, ristiriitojen ja sodan pahuuksilta. Auta meitä luopumaan epäluottamuksestamme, katkeruudestamme ja vihastamme. Opetä meitä lopettamaan asevarustelu ja aseiden käyttö. Ohjaa meitä löytämään rauha, kunnioitus ja vapaus. Yhdistä meidät tekemään työtä rauhan puolesta ja etsimään keinoja taistella tietämättömyyttä, köyhyyttä sekä ihmisen ja luonnon riistämistä vastaan. Suo, että saisimme kasvaa sopusoinnussa ja ystävyydessä, veljinä ja sisarina, Sinun kuvinasi, Sinun kunniaksesi. Amen.

4. Lähetystyo tänään: Kasvava seurakunta Balilla

Alkurukoukset s. 2

Raamatusta: Matt. 8:18-22

Kun Jeesus näki, miten paljon väkeä hänen ympärillään oli, hän käski lähteä vastarannalle. Muuan lainopettaja tuli silloin hänen luokseen ja sanoi: "Opettaja, minä seuraan sinua, minne ikinä menetkin." Jeesus vastasi hänelle: "Ketuilla on luolansa ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi." Eräs toinen, hänen opetuslapsensa, sanoi hänelle: "Herra, anna minun ensin käydä hautaamassa isäni." Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa minua! Anna kuolleiden haudata kuolleensa."

Matt. 10:5-8

Nämä kaksitoista opetuslasta Jeesus lähetti matkaan annettuaan heille ohjeet: "Älkää menkö vierasheimoisten keskuuteen älkääkään mihinkään Samarian kaupunkiin. Sen sijaan menkää Israelin kansan eksyneiden lampaiden luo ja julistakaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle.' Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia ja ajakaa pois pahoja henkiä. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa."

Kertomus: Isä Stefanoksen kirje Balilta

Kristuksessa rakkaat ystävät,

ortodoksisen kirkon lähetystyo Indonesian Balilla alkoi elokuussa 1998. Hongkongin ja Kaakkois-Aasian metropoliitta Nikitas vihki minut ensin diakoniksi ja hyvin pian papiksi. Tehtäväkseni sain ortodoksisen seurakunnan toiminnan käynnistämisen Balin saarella Indonesiassa. Bali on yksi Indonesian yli 18 000 saaresta ja se sijaitsee Jaavan itäpuolella. Asukkaita saarella on noin 3 miljoonaa.

Balilla ei aluksi ollut muita ortodokseja minun lisäksi, mutta nyt meitä on jo 115 ja ortodoksisia yhteisöjä on kolme! Kaikkien pyhien kirkko sijaitsee Singarajan kaupungissa. Toinen yhteisö on Balin suurimmassa kaupungissa, Dempasarissa, ja kolmas sijaitsee Timurissa, Kupangissa.

Ensimmäisten viiden vuoden aikana toimintamme oli hyvin yksinkertaista. Jaoimme ruokaa ja vaatteita köyhille leskille ja lapsille. Samalla kerroimme heille ortodoksisuudesta. Näiden pienten toimiemme kautta ihmiset tunnistivat ja hyväksyivät ortodoksisen lähetystyon Balilla ja Timorin saarella.

Seuraavien viiden vuoden aikana jatkoimme köyhien palvelemista ja ortodoksisuudesta kertomista. Aloitimme myös ortodoksisen kirkon rakentamisen Singarajaan. Kiitos Jumalalle, sillä Kaikkien pyhien kirkko vihittiin käyttöön 1. syyskuuta 2005.

Yhdessä metropoliitta Nikitaksen kanssa perustimme alkuvaiheessa myös Pyhän Tuomaksen orpokodin, jossa lapset ja nuoret voivat asua aina opintojensa loppuun saakka. Orpokoti huolehtii hyvin köyhistä lapsista ja nuorista. Opiskelemme siellä yhdessä elämää ortodoksikristittyinä. Nyt orpokodissa on kahdeksan peruskoulua käyvää olevaa lasta, kuusi lukiolaista sekä kahdeksan yliopisto-opiskelijaa. Pyhän Tuomaksen orpokoti on heidän kotinsa, joka tarjoaa asumisen, vaatteet, ruoan ja kustantaa opinnot. Lapset ja nuoret työskentelevät hotellissa ja ravintolassa apulaisina.

Nyt haaveilemme kirkkorakennuksista Denpasariin ja Timuriin. Toivomme myös, että orpokodin lapset ja nuoret jatkavat elämää aktiivisina ortodoksikristittyinä. Kenties heidän tulevat perheensä kasvattavat ja vahvistavat pieniä ortodoksia yhteisöjämme.

Lämpimät kiitokset tuestanne ja rukouksistanne lähetystyömme puolesta. Minäkin rukoilen teidän puolestanne.

Kristuksessa teidän,

isä Stefanos Boik Nino, Bali”

Taustaa: Bali

- Indonesian tasavalta on Kaakkois-Aasian suurin valtio ja maailman suurin saaristo. Maan väkiluku on noin 240 miljoonaa. Baliilla asukkaista on noin 3 miljoonaa.
- Islam on Indonesian pääuskonto, mutta Bali on nykyään merkittävin hindulaisuuden keskus Intian ulkopuolella. Kristittyjä saaren asukkaista on noin 1,4 %.
- Bali on suosittu matkailukohde. Suurin osa väestöstä saa elantonsa maanviljelystä, myös kalastusta harjoitetaan.

Taustaa: Ortodoksinen lähetystyö maailmalla

- Ortodoksista lähetystyötä tekevät suomalaisen Ortodoksinen Lähetys ry:n lisäksi amerikkalainen OCMC (Orthodox Christian Mission Center) ja kreikkalainen Apostoliki Diakonia
- Ortodoksia lähetystyötä tehdään ympäri maailmaa: Euroopassa, Afrikassa, Aasiassa, Etelä- ja Pohjois-Amerikassa...
- Ortodoksinen Lähetys ry. perustettiin 30 vuotta sitten. Sen toiminta on painottunut Kenian ortodoksisen kirkon tukemiseen.

Keskustelukysymyksiä:

- Mitä ajatuksia isä Stefanoksen kirje herätti sinussa?
- Kenen tehtävä on lähetystyö?
- Mitä tarkoittaa, että ihminen todistaa Kristuksesta omalla elämällään?
- Miten voit olla tekemässä lähetystyötä Ortodoksinen Lähetys ry:n kautta?

Loppurukous: Rukous Pyhälle Kolminaisuudelle

Henkemme etsii sinua aamun varhaisista hetkistä alkaen, oi Jumala, koska sinun käskysi ovat valkeus. Opeta meille, Herra, oikeudenmukaisuuttasi ja tee meidät kelvollisiksi täyttämään Sinun käskysi kaikella voimallamme. Pyyhi pimeys pois sydämistämme. Suo meille paistaa vanhurskautesi aurinko ja suojele meitä Pyhän Henkesi sinetillä kaikilta pahuuden vaikutuksilta. Ohjaa askelemme rauhan tielle ja suo myös tulevien päiviemme olla rauhallisia, jotta voimme aamusta alkaen kohottaa rukouksemme Sinun puoleesi. Me rukoilemme Sinua Isä, Poika ja Pyhä Henki, ainoa Jumala, joka olet enemmän kuin aluton ja kaikkeuden Luoja. Amen.